

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دانشگاه مازندران

دانشکده شیمی

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد در رشته شیمی گرایش معدنی

موضوع

تهییه و شناسایی لیگاندهای کیلیت دی آمینو نیتریل و کمپلکس‌های
فلزی آن

استاد راهنما

دکتر حمید گلچویان

استاد مشاور

دکتر عباس اسلامی

نام دانشجو

زینب ابراهیم زاده آرایی

شهریور ماه ۱۳۸۷

سپاسگزاری

با تشکر فراوان از استاد راهنمای ارجمند آقای دکتر گلچوییان به پاس آنچه از ایشان آموختم،
کمکها و راهنماییهای بی دریغشان

تقدیم به

عزیزتر از جانم، گرانقدترین آموزگاران زندگیم، پدر و مادر عزیزم که وجودشان برایم همه عشق است و وجودم برایشان همه رنج، توانشان رفت تا به توانایی رسم و موهاشان سپیدی گرفت تا روی سپید بمانم. در برابر وجود گرامیشان زانوی ادب به زمین می‌نهم و با دلی مالامال از عشق و محبت بر دستانشان بوسه می‌زنم.

چکیده

آمینونیتریلها دسته‌ای از ترکیبات نیتروژن‌دار هستند، که در ساختارشان حداقل یک گروه آمین و یک گروه نیتریل وجود دارد. در این پایان‌نامه روشی آسان و مفید شامل تراکم تک مرحله‌ای چند جزئی برای تهیه ترکیبات دی‌آمینونیتریلی در محیط آبی ارائه شده است. به علاوه محصول مورد نظر به راحتی به صورت رسوب جدا می‌شود. فراورده جداسازی شده به اندازه کافی خالص می‌باشد که بدون نیاز به خالص‌سازی بیشتر مورد استفاده قرار گیرد. بدین ترتیب تعدادی از لیگاندهای دی‌آمینونیتریلی جدید تهیه و با استفاده از روش‌های طیف‌سنجدی شناسایی شدند. مطالعه کمپلکس فلزات واسطه از این لیگاندها جالب توجه است. به این خاطر کمپلکسها ای از کبالت (II)، مس (II) و روی (II) پرکلرات تهیه و با طیف‌سنجدی مادون قرمز و NMR مورد بررسی قرار گرفت. اما به خاطر نامحلول بودن کمپلکسها ایجاد شده و نیز عدم امکان تهیه بلورهای منفرد از این کمپلکسها امکان شناسایی دقیق ساختار این ترکیبات فراهم نگردید. به طور کلی در طیف مادون قرمز این ترکیبات جابجایی به سمت فرکانس‌های پایین‌تر در فرکانس ارتعاشی گروه نیتریل نسبت به لیگاند آزاد مشاهده شد که نشان‌دهنده کیلیت شدن گروه نیتریل به فلز مرکزی است.

واژه‌های کلیدی:

دی‌آمینونیتریل، کمپلکس، کبالت (II)، مس (II)، روی (II).

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: مقدمه و تئوری
۱	۱-۱- شیمی کوئردنیانسیون
۳	۱-۲- لیگاندهای چند دندانه نیتروژن دار
۵	۱-۲-۱- آمینو نیتریلها
۱۰	۱-۳- مطالعات انجام شده
۱۴	۱-۴- شیمی سبز
۱۵	۱-۴-۱- اصول شیمی سبز
۱۷	۱-۵- ترکیبات باز- شیف
۱۸	۱-۶- اهداف انجام پژوهش
	فصل دوم: تجربی
۲۰	۲-۱- مواد و دستگاههای مورد استفاده
۲۰	۲-۱-۱- مواد شیمیایی
۲۰	۲-۱-۲- دستگاهها
۲۰	۲-۱-۲-۱- طیف سنج مادون قرمز
۲۰	۲-۱-۲-۲- طیف سنج رزونانس مغناطیسی هسته پروتون و کربن
۲۱	۲-۱-۲-۳- دستگاه تجزیه عنصری
۲۱	۲-۱-۲-۴- دستگاه طیف سنج جرمی
۲۱	۲-۲-۱- تهیه لیگاندها
۲۱	۲-۲-۲-۱- تهیه N,N' -propylene-bis(2-phenyl)glycinonitrile, (L^3C)
۲۳	۲-۲-۲-۲- تهیه N,N' -butylene-bis(2-phenyl)glycinonitrile, (L^4C)
۲۴	۲-۲-۳- تهیه N,N' -hexylene-bis(2-phenyl)glycinonitrile , (L^6C)

۲۵ $3-[2-(2\text{-cyanoethylamino})ethylamino]propanitrile$, (LHN) تهیه ۴-۲-۲
۲۵ $2\text{-cyano-N-[2-[(2\text{-cyanoacetyl)amino]ethyl]acetamide}$, (LON) تهیه ۵-۲-۲
۲۵۳-۲- تهیه کمپلکس‌های آمینونیتریلی
۲۵۲-۳-۱- روش عمومی تهیه کمپلکس‌های دی‌آمینونیتریلی
۲۶۲-۳-۲- تهیه کمپلکس‌های عناصر واسطه از لیگاند L^3C
۲۶۲-۳-۲-۱- تهیه کمپلکس $[Zn(L^3C)](ClO_4)_2$
۲۶۲-۳-۲-۲- تهیه کمپلکس $[Cu(L^3C)](ClO_4)_2$
۲۶۲-۳-۲-۳- تهیه کمپلکس $[Co(L^3C)](ClO_4)_2$
۲۷۲-۳-۳-۲- تهیه کمپلکس‌های عناصر واسطه از لیگاند L^4C
۲۷۲-۳-۳-۲-۱- تهیه کمپلکس $[Zn(L^4C)](ClO_4)_2$
۲۷۲-۳-۳-۲-۲- تهیه کمپلکس $[Cu(L^4C)](ClO_4)_2$
۲۷۲-۳-۳-۳-۲- تهیه کمپلکس $[Co(L^4C)](ClO_4)_2$
۲۷۲-۳-۴-۲- تهیه کمپلکس‌های عناصر واسطه از لیگاند L^6C
۲۷۲-۳-۴-۲-۱- تهیه کمپلکس $[Zn(L^6C)](ClO_4)_2$
۲۸۲-۳-۴-۲-۲- تهیه کمپلکس $[Cu(L^6C)](ClO_4)_2$
۲۸۲-۳-۴-۳-۲- تهیه کمپلکس $[Co(L^6C)](ClO_4)_2$
۲۸۲-۳-۵-۲- تهیه کمپلکس‌های عناصر واسطه از لیگاند LHN
۲۸۲-۳-۵-۲-۱- تهیه کمپلکس $[Zn(LHN)](ClO_4)_2$
۲۸۲-۳-۵-۲-۲- تهیه کمپلکس $[Co(LHN)](ClO_4)_2$
۲۹۲-۳-۶- تهیه کمپلکس $[Co(LON)](ClO_4)_2$

فصل سوم: بحث و نتیجه گیری

۳۰۳-۱- بخش بحث و نتیجه گیری
۳۱۳-۲- سنتز لیگاندهای دی‌آمینونیتریلی

۳۱ سترز لیگاندهای α -دی‌آمینو نیتریلی ۱-۲-۳
۳۲ L^3C ۱-۱-۲-۳
۳۴ L^4C ۱-۲-۳
۳۵ L^6C ۱-۲-۳
۳۶ تهیه لیگاندهای β -دی‌آمینو نیتریلی ۲-۲-۳
۳۶ LHN ۱-۲-۲-۳
۳۸ LON ۲-۲-۲-۳
۳۹ کمپلکس‌های دی‌آمینو نیتریلی ۳-۳
۴۰ کمپلکس‌های α -دی‌آمینو نیتریلی ۳-۳
۴۴ کمپلکس‌های β -دی‌آمینو نیتریلی ۲-۳-۳
۴۴ $[Zn(LHN)](ClO_4)_2$ ۱-۲-۳-۳
۴۶ $[Co(LHN)](ClO_4)_2$ ۲-۲-۳-۳
۴۶ $[Co(LON)](ClO_4)_2$ ۳-۲-۳-۳
۴۷ تهیه لیگاند باز-شیف نامتقارن ۳-۴
۴۹ روش‌های دو مرحله‌ای بکار رفته برای تهیه ترکیب باز-شیف نامتقارن ۳-۴
۵۱ روش‌های تک مرحله‌ای به کار برده شده برای سترز کمپلکس نامتقارن ۳-۴
۵۲ پیشنهاداتی برای کارهای آینده ۳-۵
۵۳ پیوستها ۴
۸۹ مراجع ۵

فهرست شکلها

	عنوان		صفحه
۴	شکل ۱-۱. ساختار تعدادی از لیگاندهای نیتروژن دار
۷	شکل ۲-۱. حالت‌های مختلف اتصال گروه نیتریل به فلز مرکزی
۷	شکل ۳-۱. ساختار دی‌آمینو‌نیتریلهای I (R=H, O) و II (n=1, 2, 4)
۸	شکل ۴-۱. جهت گیری ساکسیونیتریل و اتیلن دی‌آمین در پیوند با مرکز فلزی
۹	شکل ۵-۱. نمایش پیوند در لیگاندهای استیلید، نیتریل و ایزونیتریل با فلز
۱۰	شکل ۶-۱. کمپلکس دو هسته‌ای [Rh-(CN-(CH ₂) _n -NC) ₄] ²⁺ (n=3-6)
۱۳	شکل ۷-۱. ساختار کمپلکس دو هسته‌ای Mn ₂ (CO) ₆ (NC(CH ₂) ₂ CN) ₂ Br ₂
۱۴	شکل ۸-۱. ساختار لیگاندهای دی‌نیتریلی و دی‌ایزونیتریلی
۱۸	شکل ۹-۱. لیگاند باز-شیف نوع N ₂ O ₂
۳۳	شکل ۱۰-۱. انواع هیدروژنهای و کربنها در ساختار L ³ C
۳۴	شکل ۱۰-۲. انواع مختلف هیدروژنهای و کربنها در ساختار L ⁴ C
۳۶	شکل ۱۰-۳. هیدروژنهای و کربنها در ساختار L ⁶ C
۳۷	شکل ۱۰-۴. هیدروژنهای و کربنها در ساختار LHN
۳۹	شکل ۱۰-۵. هیدروژنهای مختلف در ساختار لیگاند LON
۴۰	شکل ۱۰-۶. انواع جهت گیری گروه نیتریل در اتصال به فلز مرکزی
۴۳	شکل ۱۰-۷. ساختار کمپلکسهای دی-α-آمینو نیتریلی (R=3, 4, 6)
۴۵	شکل ۱۰-۸. ساختار احتمالی، انواع پروتونها و کربنها و نیز محور تقارن C ₂ در [Zn(LHN)][ClO ₄] ₂
۴۷	شکل ۱۰-۹. ساختار کمپلکس [Co(LON)][ClO ₄] ₂
۴۷	شکل ۱۰-۱۰. انواع مختلف لیگاندهای نامتقارن باز-شیف
۴۸	شکل ۱۰-۱۱. لیگاند نامتقارن
۵۰	شکل ۱۰-۱۲. لیگاند متقارن

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱-۳ . تغییرات فرکانس کششی گروه سیانید در کمپلکس‌های لیگاند آزاد L^3C نسبت به لیگاند آزاد	۴۲
جدول ۲-۳ . تغییرات فرکانس کششی گروه سیانید در کمپلکس‌های لیگاند L^4C نسبت به لیگاند آزاد	۴۲
جدول ۳-۳ . تغییرات فرکانس کششی گروه سیانید در کمپلکس‌های لیگاند L^6C نسبت به لیگاند آزاد	۴۳
جدول ۴-۳ . تغییرات فرکانس کششی گروه سیانید در کمپلکس‌های لیگاند LHN نسبت به لیگاند آزاد	۴۴

فهرست طيفها

صفحة	عنوان
٥٣	طيف ٤-١ . طيف مادون قرمز ليگاند L^3C
٥٤	طيف ٤-٢ . طيف 1H NMR ليگاند L^3C
٥٥	طيف ٤-٣ . طيف گسترده 1H NMR ليگاند L^3C
٥٦	طيف ٤-٤ . طيف ^{13}C NMR ليگاند L^3C
٥٧	طيف ٤-٥ . طيف Mass ليگاند L^3C
٥٨	طيف ٤-٦ . طيف IR ليگاند L^4C
٥٩	طيف ٤-٧ . طيف 1H -NMR ليگاند L^4C
٦٠	طيف ٤-٨ . طيف گسترده 1H NMR ليگاند L^4C
٦١	طيف ٤-٩ . طيف ^{13}C NMR ليگاند L^4C
٦٢	طيف ٤-١٠ . طيف گسترده ^{13}C NMR ليگاند L^4C
٦٣	طيف ٤-١١ . طيف IR ليگاند L^6C
٦٤	طيف ٤-١٢ . طيف 1H NMR ليگاند L^6C
٦٥	طيف ٤-١٣ . طيف گسترده 1H NMR ليگاند L^6C
٦٦	طيف ٤-١٤ . طيف ^{13}C NMR ليگاند L^6C
٦٧	طيف ٤-١٥ . طيف گسترده ^{13}C NMR ليگاند L^6C
٦٨	طيف ٤-١٦ . طيف IR ليگاند LON
٦٩	طيف ٤-١٧ . طيف 1H NMR ليگاند LON
٧٠	طيف ٤-١٨ . طيف IR ايگاند LHN
٧١	طيف ٤-١٩ . طيف 1H NMR ليگاند LHN
٧٢	طيف ٤-٢٠ . طيف گسترده 1H NMR ليگاند LHN
٧٣	طيف ٤-٢١ . طيف IR كمپلکس $[Zn(L^3C)](ClO_4)_2$

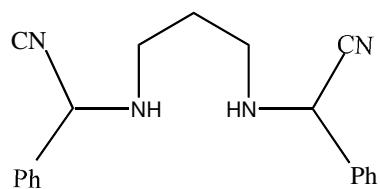
٧٤	طيف ٢٢-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Cu}(\text{L}^3\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٧٥	طيف ٢٣-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Co}(\text{L}^3\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٧٦	طيف ٢٤-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{L}^4\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٧٧	طيف ٢٥-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Co}(\text{L}^4\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٧٨	طيف ٢٦-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Cu}(\text{L}^4\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٧٩	طيف ٢٧-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{L}^6\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٨٠	طيف ٢٨-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Cu}(\text{L}^6\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٨١	طيف ٢٩-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Co}(\text{L}^6\text{C})](\text{ClO}_4)_2$
٨٢	طيف ٣٠-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Co}(\text{LON})](\text{ClO}_4)_2$
٨٣	طيف ٣١-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{LHN})](\text{ClO}_4)_2$
٨٤	طيف ٣٢-٤ . طيف IR كمپلکس $[\text{Co}(\text{LHN})](\text{ClO}_4)_2$
٨٥	طيف ٣٣-٤ . طيف ^1H NMR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{LHN})](\text{ClO}_4)_2$
٨٦	طيف ٣٤-٤ . طيف گسترده ^1H NMR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{LHN})](\text{ClO}_4)_2$
٨٧	طيف ٣٥-٤ . طيف ^{13}C NMR كمپلکس $[\text{Zn}(\text{LHN})](\text{ClO}_4)_2$

فهرست شماها

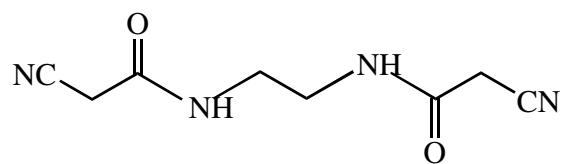
صفحه	عنوان
۵	شمای ۱-۱ . معادله کلی یک واکنش استرکر
۳۱	شمای ۱-۲ . تهیه لیگاندهای α -دی آمینونیتریلی
۳۲	شمای ۲-۳ . مکانیسم احتمالی تشکیل لیگاندهای α -دی آمینونیتریلی
۳۷	شمای ۳-۳ . مکانیسم احتمالی تشکیل لیگاند LHN
۳۸	شمای ۴-۳ . مکانیسم احتمالی تشکیل لیگاند LON
۴۹	شمای ۵-۳ . مراحل تهیه لیگاند نامتقارن
۵۱	شمای ۶-۳ . تهیه محصول تکتراکمی

فهرست علایم اختصاری

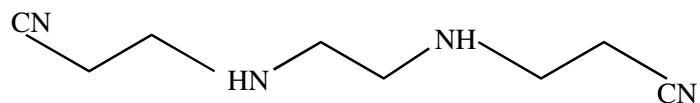
cm	سانتیمتر (Centimeter)
ppm	قسمت در میلیون (part per million)
DMSO	دی متیل سولفوکسید (dimethyl sulfoxide)
IR	مادون قرمز (Infra-Red)
NMR	رزنانس مغناطیسی هسته (Nuclear Magnetic Resonance)
s	یکتایی (Singlet)
d	دوتایی (Doublet)
t	سه تایی (Triplet)
q	چهارتایی (Quartet)

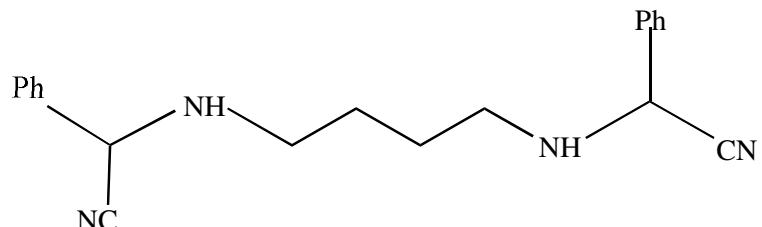
L^3C

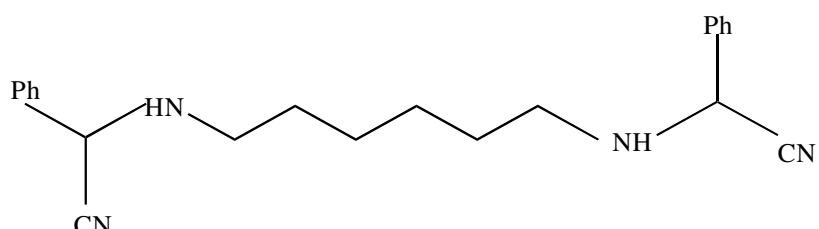
LON

LHN

L^4C

L^6C

فصل اول: مقدمه و تئوری

۱-۱- شیمی کوئور دینانسیون

تاریخچه شیمی سنتزی شامل لیگاندهای کیلیتساز به اواخر ده ۱۸۸۰ بر می‌گردد. زمانیکه یورگنسن^۱ اولین کمپلکس‌های فلزات واسطه را از اتیلن دی‌آمین تهیه کرد^[۲]. چند سال بعد ورنر^۲ ساختار صحیح $(\text{H}_2\text{NCH}_2\text{CH}_2\text{NH}_2)_2\text{PtCl}_2$ را پیشنهاد کرد^[۳]. خیلی زود لی^۳ [۴] فهمید که برخی از کمپلکس‌های کیلیت به طور شگفت‌آوری واکنش پذیری کمتری نسبت به یونهای آبی اولیه خود نشان می‌دهند. تحقیقات انجام گرفته در طی اوایل قرن بیستم پایداری قابل ملاحظه کمپلکس حاوی لیگاندهای کیلیت‌دهنده را در مقایسه با لیگاندهای تک‌دانه، مورد تأیید قرار داد. پژوهش‌های انجام گرفته توسط اسپایک^۴ و پاری^۵ [۵] در سال ۱۹۵۳ شواهد تجربی خوبی را فراهم کرد، مبنی بر اینکه این افزایش پایداری یا اصطلاحاً اثر کیلیت ذاتاً ناشی از اثر آنتروپی نسبت به آنتالپی می‌باشد. این دو نشان دادند که جانشینی دو یا چند لیگاند با یک لیگاند کیلیتساز یا چند‌دانه با تغییر آنتروپی مثبت زیادی اتفاق می‌افتد. این افزایش در

¹. Jorgensen

². Werner

³. Ley

⁴. Spike

⁵. Parry

آنتروپی از این حقیقت نشأت می‌گیرد که دو جزء با هم واکنش می‌دهند و سه جزء را تولید می‌کنند^[۶،۷].

نتیجه تأثیر ΔS بزرگ را با معادله گیبس- هلمهلتس^۱ می‌توان دریافت. به طوریکه با فرض ΔH نسبتاً کوچک افزایش ΔS سبب کاهش فاحشی در مقدار ΔG خواهد شد. بدین ترتیب ΔG منفی بیشتر، ثابت پایداری بالای ترکیبات کیلیت را نشان می‌دهد. در ادامه تحقیقاتی که در اوآخر قرن بیستم در مورد ترمودینامیک ترکیبات کیلیت انجام گرفت، ماهیت نظریه قدیمی قبلی را مورد تأیید قرار داد. اما این نکته نیز تأکید گردید که تغییرات آنتالپی در واکنش‌های کیلیت شدن در سیستم‌هایی که از حالت ایده‌آل منحرف می‌شوند (به عبارت دیگر در غلظتهاي بالا و يا تحت شرایط پيوندهاي هيدروژني فراوان) بيشتر از ميزان تصور شده قبلی است و نتایج ترمودیناميكی مشاهده شده هميشه به آسانی قابل پيش بینی نیست.

ظهور اثرات کیلیت علاقمندی شیمیدانان در زمینه تئوري و تجربی را به طور شگفت‌آوری برانگيخت. بهينه‌سازی ساختار هندسى و خواص دهنگى ليگاندهای کیلیتساز منجر به گسترش و پیشرفت عامل‌های كمپلکس‌ساز و پيوند دهندهای یون- فلز قوى، گشت. يك مثال شناخته شده، اتيلن دی‌آمين ترا اسيدادستيک و ترکيبات مشابه آن است که موارد استفاده فراوانی در كاربردهای روزانه، آزمایشگاهی، صنعت و داروسازی دارد^[۸،۹].

ليگاندهای کیلیتساز اين توانايبی را دارند که شيمى فلز مرکزي را تغيير دهن. در بعضی موارد ممکن است تنها شيمى فضایي جایگاه فلزی را نسبت به ليگاندهای تک‌دانه تغيير دهد^[۱۰]. در موارد دیگر اثر کیلیت ممکن است يك نوع ساختار معين را که برای ليگاندهای غير کیلیت متداول نمی‌باشد، مانند Cr(diphos)₃ را پايدار کند^[۱۱]. معرفی ليگاندهای دي‌فسفين کايرال به عنوان کاتالیزورهای همگن منجر به ستر نامتقارن اسيدهای آمينه با گزينش پذيری بالا از واکنش‌گرهای پيش‌کايرال گردید^[۱۲]. از نظر تئوري

^۱. Gibbs- Helmholtz equation

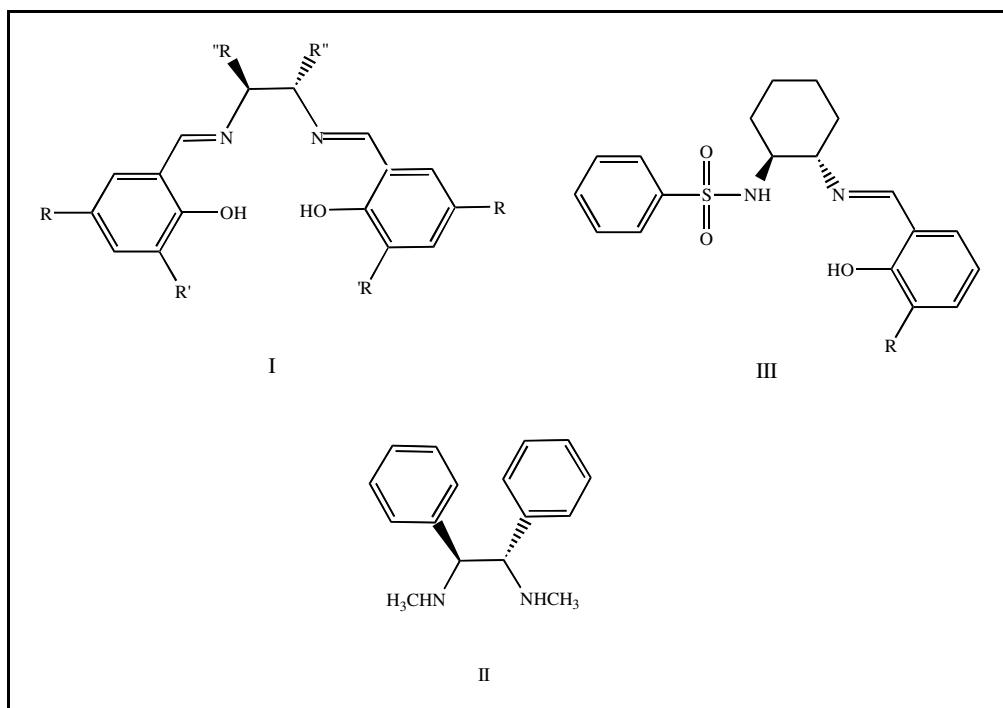
یک سیستم لیگاندی مناسب می‌تواند امکان تولید یک مرکز فلزی بسیار فعال با توانایی انجام مؤثر واکنشهای کاتالیزوری، مانند جایگاه فعال آنزیم‌ها در سیستم‌های زیستی، فراهم کند.^[۱۳]

۲-۱- لیگاندهای چندنندانه نیتروژن‌دار

ترکیبات کوئوردینانسیون فلزات واسطه با لیگاندهای نیتروژن‌دار به خاطر صورت‌بندی بدیع، شکل چندگانه ساختار پیوند و خواص پارامغناطیسی توجه بسیاری را به خود جلب کرده است.^[۱۴، ۱۵] این ترکیبات کاربردهای پزشکی^[۱۶]، زیستی^[۱۷]، کاتالیزگری^[۱۸] و غیره فراوانی دارند.

مزیت و برتری لیگاندهای نیتروژن‌دار نسبت به سایر ترکیبات نظیر مانند لیگاندهای فسفردار یا گوگرددار در شیمی گروه عاملی نیتروژن نهفته است. فهم شیمی نیتروژن همیشه آسان نیست اما توجه زیادی را به خود جلب کرده است. به این خاطر که در بسیاری از موارد راه حل‌های سنتزی متعددی برای هر تبدیل ممکنی از این ترکیبات وجود دارد. به خاطر این تسهیلات سنتزی امکان ایجاد تغییرات مناسب به منظور آماده‌سازی یا تهیه لیگاندها با خواص فیزیکی-شیمیایی ویژه، مهیا می‌شود. بطور ویژه اندرکنش با فلزات واسطه می‌تواند به طور گستردگی با لیگاندهای نوع I (آمیدها، سولفون‌آمیدها)، لیگاندهای نوع II (آمین‌ها) یا لیگاندهای نوع III (مانند ایمین‌ها) تغییر یابد (شکل ۱-۱). علاوه بر این گروههای عاملی نیتروژن‌دار می‌توانند به عنوان بازهای قوی مانند گوانین یا هسته‌دوست‌های قوی مانند هیدرازین عمل کنند. در نگاه اول غیاب اوربیتال d قابل دسترس در چنین گروههای عاملی می‌تواند به عنوان یک محدودیت برای اندرکنش مؤثر با کمپلکس‌های فلزات واسطه انگاشته شود. با این حال این ضعف می‌تواند با انواع متنوع دیگری از برهمکنشها جبران گردد. در واقع کمپلکس‌های فلزات واسطه‌ای که در آنها نیتروژن به عنوان لیگاند

عمل می‌کند، قبلًاً کارایی خود را نه تنها در مورد فلزات گران قیمتی مانند Ru، Pd، Rh وغیره بلکه در مورد فلزات واسط مانند Mn، Cu، Ni وغیره نیز ثابت کرده اند[۱۹].

شکل ۱-۱ . ساختار تعدادی از لیگاندهای نیتروژن دار

لیگاندهای نیتروژن دار ترکیبات پایداری هستند که به راحتی از مواد اولیه ارزان و در دسترس تهیه می‌شوند. قیمت ارزان و پایداری این ترکیبات و نیز کمپلکس‌های تولید شده از آنها، مزیت دیگری است که لیگاندهای چند دندانه نیتروژن دار را مورد توجه قرار می‌دهد[۲۰]. یکی از این لیگاندهای نیتروژن دار لیگاندی است که حاوی گروه‌های آمینو‌نیتریلی می‌باشد.

۱-۲-۱- آمینونیتریلها

آمینونیتریلها دسته‌ای از ترکیبات نیتروژن‌دار هستند، که در ساختارشان حداقل یک گروه آمین و یک گروه نیتریل وجود دارد. آمینونیتریلها از نظر تاریخی دارای جایگاه مهمی به عنوان یک حد واسط با کاربردهای چندگانه در ستز مواد آلی می‌باشند. این ترکیبات به عنوان حد واسط برای ستز آمینو اسیدها [۲۱]، دی-آمینها [۲۲]، ناجور حلقه‌های نیتروژن‌دار مانند ایمیدازولها و تیادی‌آزولها که دارای فعالیت زیستی هستند [۲۳]، بکار می‌روند. علاوه بر این آمینونیتریلها کاربردهای صنعتی متنوعی نیز دارند. به طور مثال آمینونیتریل می‌تواند به عنوان منوم برای تهیه پلی‌آمیدهایی با وزن مولکولی بالا بکار رود. به ویژه ۶-آمینوکاپرونیتریل که برای تولید نایلون ۶ مورد استفاده قرار می‌گیرد [۲۴].

به طور کلی آمینونیتریلها از افزایش هسته‌دوستی آنیون سیانید به یک ایمین به دست می‌آیند. قدیمی‌ترین روش برای تهیه آمینونیتریل، واکنش استرکر^۱ است که توسط دانشمندی به همین نام در سال ۱۸۵۰ گزارش گردید [۲۵]. واکنش استرکر یک واکنش تراکمی تک مرحله‌ای است که شامل سه جزء، آمین، کربونیل (عموماً آلدھید) و سیانید هیدروژن به عنوان منبع یون سیانید می‌باشد (شماره ۱-۱). این واکنش یکی از راحت‌ترین و اقتصادی‌ترین روشها برای تهیه آلفا آمینونیتریلها است [۲۶]. اما مهمترین ضعف این روش استفاده از گاز سمی و بسیار خطرناک سیانید هیدروژن به عنوان منبع سیانید و جداسازی مشکل آمینونیتریل می‌باشد. بنابراین محققان سعی کردند با جایگزین کردن منابع دیگری از یون سیانید تا حد امکان این نقص را برطرف کنند.

^۱. Strecker